

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНА ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Гол. XX, бр. 81 (1992)

В. Търново, неделя, 5 юли 1964 г.

Цена 2 стотинки

В ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП ЗА ПО-ДОБРО ИЗПОЛЗУВАНЕ НА ТРАНСПОРТНИТЕ СРЕДСТВА

Като определи основните насоки в развитието на транспорта у нас, Осмият конгрес на БКП постави пред него и някои непосредствени задачи — непрекъснато подобряване и усъвършенстване на организацията на работата, разкриване и приважане в действие на резервите, най-рационално използване на наличните вагони, локомотиви и автомобили, укрепване на трудовата дисциплина сред транспортните работници и т. н.

Имайки предвид това, а също и големата армия от транспортни работници в окръга, Окръжният комитет на Партията във Велико Търново вчера разгледа на свое пленарно заседание работата на партийните и стопанските ръководства по подобряване използването на транспортните средства в железопътния, автомобилния и водния транспорт. На заседанието, освен членовете на пленума, присъстваха и ръководни работници, партийни секретари и специалисти от транспортните предприятия в окръга, секретари на общински комитети на партията, в чийто район има железопътни гари и автомобилни клонове.

В доклада на секретаря на комитетата Димитър Туджаров бе изтъкнато, че пленумът на Окръжния комитет е предпоставил от широк обществен преглед на работата в транспорта, посочени бяха постигнатите през последните няколко години. Разширено е гаровото стопанство, въведена е нова съобщителна и осигурителна техника, пуснат е в експлоатация електрифицираният жп участък Горна Оряховица — Русе. През 1963 г. транспортните предприятия в окръга изпълниха плана си по основните показатели. Задоволителни резултати и през петте месеца на настоящата година.

Докладчикът се спира и на най-важните задачи, които стоят сега пред транспортните работници, както и на необходимостта все повече да се повишава активността на партийните организации в транспорта. Обърна внимание на някои съществени слабости в ръководството на транспортните предприятия и особено по въпроса за намаляване престоя на вагоните, по който показател жп управ-

вление в Горна Оряховица изостава твърде много. В тази връзка бе препоръчана инициативата за календарно и почасово натоварване на вагоните в маршрутни групи.

На пленума се изказаха общо 15 другари. Секретарят на ГК на БКП в Горна Оряховица Петко Бакалов говори най-вече за политическата работа сред транспортните работници. Огледайки я в светлината на Майския пленум на ЦК на БКП, каза той, тя е незадоволителна, особено сред пътуващите работници.

Другарят Димитър Николов, началник на ДАП в Горна Оряховица, предложи по-бързото решаване на някои проблеми за развитието на автотранспорта — организиране на ремонтни бази, използване на автомобилите в двете направления, създаване на по-добра пътна мрежа, механизация на товарно-разтоварните работи, проблема за използването на беззачемните автомобили и пр. А. д-р. Наум Ботев, началник на пристанище Свищов, засегна някои животрепещщи въпроси във връзка с развитието на водния транспорт.

Секретарят на ГК на БКП в Елена Стоян Букчлев посочи четите, които понася народното стопанство и автотранспортът вследствие на лошите пътища, както и недостатъци в

културното обслужване на пътниците.

Критични бележки по работата на стопанското ръководство и възловия партийен комитет при жп управление отправи др. Никола Михов, партийен организатор на ЦК на БКП при жп управление Горна Оряховица.

На пленума се изказа и др. Ламбо Теолов, завеждащ отдел „Транспорт и съобщения“ при ЦК на БКП. Разглеждането на въпроса за транспорта и партийната работа сред транспортните работници от пленума на Окръжния комитет има важно значение, — първо, защото става пред настъпването на усилените превози и второ, защото този въпрос се поставя на обсъждане след Майския пленум на ЦК на БКП. Като се спира на положителните резултати в транспорта, той отправя критика на изказалите се ръководители на ЖП управление, за това, че не се спира в изказванията си на ефективността от електрическата и дизеловата тяга, че не засяга някои проблемни въпроси, като съчетанието на работата между железопътния и автомобилния транспорт и др. Другарят Теолов говори и за най-важните задачи сега пред трудовите колективи в нашата страна, в това число и пред транспортните работници. Пленумът прие решение.

Разговор по въпросите на високопроизводителното напояване

Проведе се на полето. В местността „Куза“ на Белоцерковското землище, там, където се е разстлал тьмозеленият килим на 406-декаровия царевичен блок, в утрото на 4 юли се срещнаха над 100 души сдружени земеделци — бригадир и звеноводи от кооперативните стопанства в окръга, районни и участъкови техници от Окръжното производствено управление по водно стопанство, научни работници от Комплексната опитна станция по поливно земеделие в Павликени, специално пристигнали за това представители на окръжните земеделски дружби от

Ловеч и Габрово.

Разговорът по въпросите на високопроизводителното напояване, организиран от Окръжното ръководство на ВЗНС — В. Търново беше открит от председателя Петко Кожухаров.

Заместник-главният инженер на Окръжното производствено управление по водно стопанство — др. Гинчев направи преглед на миналогодишните резултати от поливна чрез кутини, сифончета и гумирани тръбопроводи, изведен предимно от ТКЗС — Ресен. Производителността на поливката, зависеща от обработаното водно количество, според изследванията на специалистите през тази година в окръга трябва да бъде средно 14,9 декара за поливач, при използване на всички начини за поливане.

След това главният агроном на ТКЗС в Бяла черква Ангел Христов разказа за грижите по обработката на царевичната като основна зърнена култура.

За организираната на работата и за своя опит по отглеждането на растенията в този блок говори бригадирът на сформирваната през тази година бригада за комплексна механизация — дружбината член Генчо Божуров. С 24 механизатора и 53

кооператори бригадата се грижи за 13 000 декара поливни площи. Особено близка и непосредствена помощ за всичко им оказват научните сътрудници от Опитната станция.

На съвещанието сподели резултатите от последните опити в станцията и научният сътрудник Н. Петков, изтъквайки необходимостта от поливна дори сега — след обилните валежи, за да може да се поддържа 75 на сто влажност в земята пласт на дълбочина от 50 см.

Завеждащият отдел „Селскостопански“ при Окръжния комитет на БКП — Величко Янакиев подчерта големата роля на сдружените земеделци — първенци в селското стопанство и изтъкна, че техният опит е гаранция за решаване на зърнените проблеми.

После белоцерковчани показаха пред всички поливане чрез гумирани тръбопроводи, сифончета, кутини и джъджуване. Специалистите дадоха нужните обяснения.

Участниците посетиха Комплексната опитна станция по поливно земеделие, след което се отправиха за поклонение на троба на Цанко Бакалов. Церковски край с Бяла черква.

ПЪРВЕНЦИ МЕХАНИЗАТОРИ

Жътвата в окръга е в разгар. След ТКЗС Масларево, Ресен, Обединение, Карансен, с жътвата на ечемик приключиха още 13 стопанства. Сега песента на машините се пренесе в пшеничните площи. До късно вечер комбайните не спират. Прибира се хлябът на народа.

До вчера в окръга са ожънати 95 049 декара с ечемик и 52 182 декара с пшеница.

Първенците в жътвата са:

1. Кирил Петров Кръстев от ТКЗС — Масларево с комбайн СК-4 ожънал 1220 декара и овършал 262 тона зърно.

2. Ирина Мусева от ТКЗС Д. Оряховица, с комбайн СК-3 ожънала 1040 декара и овършала 201 тона зърно.

3. Ангел Маринов Байчев от ТКЗС — Поликраище с комбайн СК-3 ожънал 840 декара, овършал 189 тона зърно.

4. Пеню Банков от ТКЗС — Лясковец с комбайн СК-1 ожънал 695 декара, овършал 144 тона зърно.

5. Йордан Иванов Ванев от с. Михалци с комбайн СК-4 ожънал 544 декара и овършал 175 тона зърно.

Първенец-механизатор с виндроуер е Георги Романов Иванов, ожънал 1170 декара есенници за 4 дни.

В полето кипи труд

Напрегнати са тези дни в Драгановския кооператив. Много работа се настигна — трябва да се окопават пролетниците, да се пръскат лозята, да се бере тютюн. А дойде и жътвата. Вече са набрани 35 тона ранни домати и 40 тона тютюн.

Всички бързат. Помогат работници, служители, учаци се. Вчера завърши жътвата на ечемик. Петима механизатори

прибраха реколтата от 2000 декара. Първенци са Денчо Марков и Атанас Малчов. Сега машините се пренесоха и блоковете с пшеница. След жътвата веднага се освобождават площите от сламата за сента на втори култури. Бригадата на Никола Бонев вече зася 300 декара фуражна царевича.

Добри помощници на кооператорите са работниците и служителите от Горна Оряховица. Досега те са направили 1200 човекодни в помощ на стопанството. Особено пенна е помощта на трудовите колективи от Държавния месокомбинат, Окръжния кооперативен съюз, Държавното автомобилно предприятие, Материално техническо снабдяване и др.

Ив. Коларов

Гласност на резултатите

Жътвата в Михалския кооператив е в пълен разгар. По блоковете денонощно се носи песента на комбайните. Бързат за прибирането на реколтата комбайнери, шофьори, механизатори. Години наред вече в тази напрегната полска работа взема участие само селскостопанската техника. Сърпът и паламарката са забравени, от кооператорите.

Обхватан от пламъка на селскостопанското съревнование, всички влагат сили и умение за завоюване на първото място. Още преди започването на кампанията бяха определени награди за най-много ожънати декари и овършано зърно, при най-малка загуба, за най-много прибрана слама с подбиращите машини и др.

Опитът от миналата година

Освобождаването на площите веднага след жътвата е най-важната предпоставка за следващата обработка на почвата и за засяването на вторите култури.

Непосредствено след комбайните в ТКЗС село Обединение работят и сламопресите за балиране на сламата.

НА СНИМКАТА: Тракторният бригадир Стефан Бенков споделя с механизатора Тодор Колев за резултатите от работата.

Ив. Воденичаров

НАВРЕМЕ И В СРОК

Полските работи в ДЗС Лясковец са много, участъците са пръснати, а и застигна се доста работа. Още не привършено окопаването дойде ред и за коси.

Така той изпълни плана си 236 на сто. Неговия пример последва механизаторът Петър Илиев Мусев, който навреме окоси и прибра 2000 дк люцерна.

Все хубави думи могат да се кажат и за трактористите Георги Петров, Йордан Христов, Здравко Димов. Те винаги са готови за работа и когато дойде жътвата на ечемик влязоха в блоковете подготвени.

Общата цел, да завоюват званието „Бригада за комунистически труд“, сплотява механизаторите и работата им е спорна. В чест на 20-годишнината от 9 Септември те обещават да изпълнят в срок всички задачи и с чест ги изпълняват.

Николай Божков

от Обществена редакция на в. „Борба“ в Г. Оряховица

НА ДОБЪР ПЪТ, БРИГАДИРИ!

Току-що излезли от училищните стаи, току-що скътали студентските книжки от последната сесия, учениците и студентите от окръга поемат на път, на път към родните кооперативи и предприятия, където в дните на летната ваканция ще отдадат своя ентусиазиран труд.

Още на 2 юли в ДЗС — Ресен пристигна бригадата на 50 съветски средношколци.

На 3 юли от Велико Търново тръгнаха 200 средношколци към консервното предприятие в Килифарево, към ДЗС — Тузлу алаи и Горското стопанство в Буйновици.

В същия ден от Горна Оряховица се упутиха към консервната фабрика „Домат“ — Джулюница и ТКЗС — Кесарево 120 младежи и девойки, организирани в две окръжни средношколски бригади.

Павликенските средношколци тази година ще се трудят предимно в керамичните предприятия в Бяла черква и Михалци. Нататък тръгнаха първите 55 души.

Тридесет средношколци от Елена заминеа към планинския връх Чумерна. Тяхната бригада ще започне строежа на туристическа хижа.

И утрото на вчерашния ден беше посрещнато на път от големите и шумни групи на бригадите — студенти. 200 души от ВФСИ — Свищов и 100 души от ВПИ „Братя Кирил и Методий“ — Велико Търново заеха места на големия национален обект — строежа на железопътната линия Червен бряг — Златна Панега. Заминеа и 200 търновски студенти в помощ на ТКЗС — Церово кория. ТКЗС — В. Търново и ДЗС — Присово.

В тия дни започват работата и местните средношколски групи в селата на окръга.

Многобройна и възторжена армията на учащата се младеж от окръга заема своето място на трудовия фронт. Едно след друго се вдигат бригадирските знамена.

На добър път и добри успехи и през това лято, младежи и девойки!

НОВА АВТОГАРА ВЪВ В. ТЪРНОВО

Във Велико Търново започна строителството на модерна пътническа автогара. Сградата на автогарата ще заема около 650 кв. метра.

Приемното хаце заема 280 кв. метра с удобни чакални, бюфет-кладарница, помещение за майки с малки деца, медицински пункт, билетни гишета и диспечерска будка. С помощта на асансьори ще се повдигат и

снемат багажите на пътниците.

На втория етаж ще бъдат административните помещения и стаи за почиващ персонал от други клонове на ДАП.

Достъпът до автобусите и до автогарата за пристигащите и заминеващите пътници ще става под удобни козирки.

Архитектурата на сградата е напълно съвременна.

Здр. Стефанов

ВИНАГИ, когато мина покрай магазин № 53 на Градска търговия в Горна Оряховица и видя усмихната продавачка Йорданка Йоргова, в мислите ми живява тази история:

1938 г. Село Върбовка, Горнооряховско. 16-годишната Йорданка сътворява живота си с бедняка и комуниста Костадин Йоргов.

— Няма ли други момчета в село, че си избяра този бедняк и на това отгоре и комунист? — весто извика Йорданки.

С радостта на хората

ният баща бай Стоян. Но за Йорданка, Костадин бил добър и интелигентно момче, което й разкрива един нов свят и една чудно бъдеще. От своите родители тя знаеше, че трябва да се уповава главно на бога, а Костадин й говори за борба, за човешки права.

Животът на младото семейство започва добре. Дните се нивят хубави, понякога бурни. Всяка вечер имат „гости“. Те говорят разпалено и на млабогата невеста й се струва, че в нея се развива буря, която постепенно улича и нея. Пламенни са думите на гостите, макар че винаги те идват гладни и изморени.

През една нощ на 1942 година в дома на Йоргов избухват полици като изгладнели вълци.

— Сетриш се... — извика

ва Йорданка, когато хвърля в каруцата безпомощен и с възрастни ръце нейния любим спруг. Каруцата отминава и отнася нейното щастие, а тя е съвсем млада!

Но време за отчаяние и плач няма. Партизаните могат всеки момент да дойдат и да се натъкнат на каруцата, която остана до тяхната къща. Трябва да направя нещо.

И съобразителната млада жена намери начин. И не само намери, но и сили намери, за да изживее мъката си тази нощ. Презгряна своя 2-годишен син, Йорданка плака безутешно. А след това се заеха да работят. Единственият светлинка през тях са свещиците на Костадин, който след нечовешки изтезания е освободен и доживява затвор и срещите й с партизаните. Тя все така тайно се срещаше с

тях нощем и ги подпомагаше — храна, колкото можеше. А те й носеха радостни весте, че свободата наближава.

ЙОРДАНКА е пак на своя пост. Вече 12 години тя е търговски работник. В който и магазин да работи, тя навсякъде спечелва любовта на хората със своята отзивчивост и културно обслужване.

В един от кварталните магазини работата беше занемарена. Клиентите всеки ден измалвяваха. Ръководството изпрати Йорданка. Само за няколко месеца работата в този магазин потресе. Хората от квартала я обичат и уважават.

Сега Йорданка живее с радостта на хората, защото не след дълго от своето завръщане от затвора мъжът й — Костадин почина. Но тя вече бе

ше получила заплата в страданията, пък и нов дом си има и синът е вече инженер.

Застане ли на работното място тя забвяха личната и мъка и с усмивка бърза да задоволи желанията на своите многобройни клиенти.

С голямо старание тя изпълнява своите задължения и затова заслужено беше награден с „Народен орден на труда“ — сребърен.

Ст. ГРАДИНАРОВА

И. ЗАНЧЕВ
зам. секретар на Общинския комитет на БКП с. Михалци

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на по-важните селскостопански работи към 3. VII. 1964 година

ТКЗС	Жътва в %		застигнати всички култури в дк
	пшеница	ечемик	
1. Поликраище	38,1	100	39,6
2. Карансен	27,2	100	0
3. Д. Оряховица	26,7	100	13,4
4. Моравя	26,2	66,4	5
5. Масларево	21,9	100	0
6. Павликени	19,9	100	27,5
7. Ресен	16,6	100	19,4
8. Обединение	12,6	100	0
9. Г. Студена	11,3	100	3,5
10. Джулюница	10,5	89,5	7,5
11. Овча могила	10,2	40,2	4,3
12. Лясковец	9,6	100	11,6
13. П. Сеновец	8,4	80,8	14,2
14. Върбовка	5,6	100	6,5
15. Д. Лявница	5,4	100	12,5
16. Кесарево	5,3	53,9	4,2
17. В. черква	5,1	7	10,4
18. Аленово	4,7	100	25
19. Драганово	4,1	65,9	6
20. П. Тръмбец	3,5	91,4	23,3
21. Килифарево	2,4	4	4,1
22. Дявол	1	51,5	0
23. Павликени	0,2	61,3	8,3
24. Михалци	0,1	69,9	4,3
25. Странцилово	0	100	16,1
26. Сухиндол	0	100	4
27. Ореш	0	100	0
28. Странцило	0	66,7	5
29. П. кория	0	53,9	5,6
30. Балван	0	51,2	15,4
31. Суница	0	50,8	0
32. Драгомир	0	45,9	18,3
33. Асеново	0	34,6	0
34. Козлово	0	34	7,6
35. В. Търново	0	29,2	1
36. Д. Борово	0	7,8	—
37. Елена	0	0	—
38. Златарица	0	0,2	0
39. Буйновици	0	0	—
40. Констанция	0	0	—
41. ДЗС	—	—	—
1. ДЗС Свищов	55,1	6,9	—
2. Соята	0,9	38,6	36,1
3. Лясковец	0	50,1	0
Всичко за окръга			9,1 69,1 9,7

Масово-политическата работа на по-високо равнище

От година на година от партийните комитети и организации се изисква все по-голямо творчество, самостоятелност и инициатива. Не съумеем ли да извършим това, много трудно биха се решили все по-сложните задачи на село.

През настоящата година ТКЗС „Път към комунизма“ в с. Ресен има да изпълнява не една задача. Кооператорите, механизаторите и селскостопанските специалисти трябва да реализират продукция за близо 6 000 000 лв. Миналогодишните успехи, които извоюва нашето ТКЗС в растениевъдството, трябва да се затвърдят и умножат, а в животновъдството следва да извършим коренен прелом.

Кое считаме ние за положително? До скоро, когато се обсъждаше даден въпрос в комитета или пък в партийните организации, ние често пъти се занимавахме само с голи цифри, без много да анализираме, че зад тези цифри преди всичко стои добрата или незадоволителна работа на отделния комунист, бил той ръководител или производственик. Ето защо, още от началото на тази година сериозно се занимахме с авангардната роля на комунистите, заети в материалното производство. Направен бе анализ как всеки комунист работи в отрасъла, където е изграден. Партийните организации дадоха конкретни поръчения на всеки комунист. Само отделни другари, по-възрастни или болни, не получиха поръчения.

Съществуваша доста различна картина в поръченията. На едни комунисти партийните организации възлагат работа в партийните групи в бригадите, фермите и странните предприятия. На други се дават специални поръчения, като председатели или членове на комисион за партия или народен контрол. Трети получават поръчения да съдействуват на звената, бригадите и фермите, борещи се за зването за комунистически труд. Някои се задължават да бъдат добри пропагандисти в учебните звена на Партията и т. н.

Сега стремим се в Общинския партийен комитет и на партийните бюри да се окаже помощ на комунистите за изпълнение на поръченията и да се проконтролира колко от поръченията вече са изпълнени или пък се изпълняват. В скоро време и партийните организации са задължени да извършат партийни сбирания, които обхващат този въпрос.

Една задача се изпълнява по-бързо и качествено, когато най-добре е разбрана от широките народни маси. Досега при нас разяснителната работа не беше лоша. Една значителна част от агитаторския апарат — ко-

мунисти, комсомолци, членове на БЗНС и безпартийни добре разпознаваха сред кооператорите, политическите, стопанските и други въпроси. Но наред с това почти навсякъде се допускаше и немалка доза формализъм. На агитаторския апарат гледахме повече на количествена страна, отколкото на качествена. В стремежа си колкото се може повече да завишим цифрата на агитаторите, поставяхме и съвсем неподходящи цифри, които да разпознават политиката на Партията и Правителството. Имаше такива случаи: инструктираме агитаторите, а когато на другия ден кооператорите от едно звено питат агитаторката какво е научила от инструктажа, тя най-спокойно заявява: „Да сте дошли да чуете“. Други тълкуваха въпросите тъй както „дълбока тълкува евангелието“. Или как на тях им отговаря, така разпознаваха въпросите. При ежедневните обиколки, които се извършваха от ръководителите по работните им места се констатираше, че редица въпроси от решенията на партийния комитет или на управителния съвет на ТКЗС въобще не са били разпознавани. В звената и бригадите се задават въпроси от най-различен характер, но не навсякъде имаше добре подготвени хора да дадат навреме и правилни отговор на тия въпроси.

Изпълнявайки указанията на ЦК на БКП за реорганизацията на агитаторския апарат, ние извършихме следното: Преди всичко освободихме се от неужителни брой агитатори. Сега броят им значително намалих, но за сметка на това в агитаторските групи са включени действително подготвени комунисти, комсомолци, членове на БЗНС и безпартийни.

Структурата на агитаторския апарат в ТКЗС при нас е такава: изградени са към всяка партийна организация по три групи, които да разпознават политически, икономически и специални селскостопански въпроси. Някои от добре подготвените агитатори са натоварени да се занимават и с трите вида въпроси. Характерното е това, че в състава на агитаторите са включени преди всичко кооператорите, ръководителите на най-отговорните производствени звена, които да разпознават политически, икономически и специални селскостопански въпроси. Някои от добре подготвените агитатори са натоварени да се занимават и с трите вида въпроси. Характерното е това, че в състава на агитаторите са включени преди всичко кооператорите, ръководителите на най-отговорните производствени звена, които да разпознават политически, икономически и специални селскостопански въпроси.

При нас вече се утвърди практиката да провеждаме събрания по бригадите на всеки

15 дена, а в животновъдните ферми ежесмесно. Обикновено на тия събрания присъствуват членове на партийния комитет или на партийните бюри, ръководители от ТКЗС и общинския съвет. След отчитане на съвещаването и поставяне на новите задачи, обикновено провеждаме открити, свободни разговори с кооператорите. Те поставят много въпроси и произволствени, и политически, а често пъти и за някои неуредности в кварталите. По такъв начин бяха уредени някои производствени и битови въпроси в кварталите, като разкрихме на допълнителни пунктове за продажбата на хляб, мляко и др. Снабдиха се кооператорите с изкуствен тор за личните си стопанства и др.

Често практикуваме и точа. След като нашите агитатори привършат, така да се изразим, „деловата“ част от работата, остават да работят в бригадата през целия ден. Така във взаимната работа агитаторите през деня се запознават още по-добре със състоянието в бригадата.

Азбучна истина е, че за правилното изпълнение на задачите в бригадите и фермите голям дял се пада на партийните групи и на бригадните съвети. В нашето ТКЗС, особено в някои бригади в Ресен, Володей и Дичин, партийните групи живеят със съвсем редовен организационен живот. През тази пролет по инициатива на партийните бюри се провеждат кратки семинари с отговорниците на партийните групи, на които се изнеса беседа за работата и задачите на групите, ролата им за разпознаване и отчитане на социалистическото съревнование вътре в бригадите и фермите и др. В комплексната бригада в с. Ресен, където работят 6 комунисти, във втора тракторно-полевъдна бригада, броят на комунистите, където е 11, партийните групи вече организират разгледаха задачите на производствено-финансовия план. Занимаха се със засяване на допълнителни култури, които евентуално ще компенсират някои загуби от природни бедствия и др. Някои от партийните групи подпомогнаха разгръщането на движението за комунистически труд в бригадите и фермите.

Неотдавна в едно от заседанията си Общинският партийен комитет, след като обсъди тежкото състояние, в което се намира ТКЗС по изпълнение на стопанските задачи, препоръча на партийните групи да набележат мероприятия за изпълнение от това състояние. Партийните групи с чест изпълниха тези поръчения. Във всички бригади се получи небивало раздвижване и за няколко дни бяха окопани и разредени почти всички полски и зеленчукови култури, а лозята се пръскаха най-редовно.

За задоволителната масово-политическа работа при нас много спомага и добрата нагледна агитация. Макар и понякога с известни закъснения, ние често подменяме нагледните материали.

С доста голяма грижливост оформяме и издаваме многотиражния вестник „Зов към комунизма“. В него редовно участвуват най-отговорните другари от Общинския народен съвет, Отечествения фронт, Комсомола и селскостопанските специалисти. Стана традиция през най-успешните дни на полската работа да издаваме от името на комитета и управителния съвет на ТКЗС цикло-стилини многотиражки. Постоянно издаваме печатни и цикло-стилини листовки, малки брошури, дипломи и др., в които популяризираме опита на първенците.

Резултатите от масово-политическата работа за тази година вече са налице. Докато през миналата година само на отделни участъци царевичата се отгледа и прибра комплексно, то тази година 11 механизатори по примера на съветския механизатор В. Я. Первнички обработват над 7000 декара царевица. Начело са комунистите Димитър Ленков от с. Дичин, Марин Калбанов от с. Ресен и др. Зеленчуковите градини са много по-добре подготвени, отколкото през миналата година и обещава значително преизпълнение на плана.

Благодарение на по-добрата организаторска и масово-политическа работа, значителен напредък има и в животновъдството. За петте месеца на миналата година е надоеено 353 031 л. мляко, а за същото време на тази година е надоеено почти двойно — 624 000 литра мляко. Средният прираст при свине за уговане е бил 190 грама, а сега е 345 грама. Много по-добри са резултатите от овчите стада и от птиците.

Приетият план и даденото обещание ние считаме, че с чест ще изпълним.

Ив. ДЕНЕВ
секретар на Общинския партийен комитет в с. Ресен

Снимка: Ив. Воденичаров

ПОДЦЕНЕН ВЪПРОС

Изминаха две десетилетия от победата на социалистическата революция в България. Две десетилетия, през които станаха дълбоки, революционни преобразования във всички сектори на живота у нас, през които Родина е в устремен икономически и културен възход. Най-голямото завоевание на нашия социалистически обществен строй, главният резултат от победата на социализма, обаче, е създаването на новия човек, новите хора, които с ясно съзнание и дълбока убежденост в правотата на комунистическите идеали, творчески и дръзвено участвуват в борбата за осъществяване на великите предначертания на Комунистическата партия. Един от най-изтъкнатите представители на тези хора са участниците в забележителното движение за комунистически труд.

Родило се в сферата на материалното производство това движение вече излезе извън неговите рамки. От година-две насам то става все по-масово, придобива всенароден характер. Сега участниците в движението за комунистически труд не само из средата на работниците от промишлеността, строителството и транспорта. В него все по-масово се включват и труженниците от родните кооперативни села.

Под лозунга: „Да се учим да работим и живеем по комунистически!“ днес работят много труженници и от нашия окръг. Само в района на градската партийна организация в Павликени има 146 бригади, звена и ферми за комунистически труд, в които участвуват общо 1870 работници и кооператори. Много от тях, като бригадите на Невна Зиборова от Винпром, Христо Медаров и Ко-

ста Еленков от „Вагранка“, звената на Йорданка Маринова, Руска Радева, Стефана Джарова и много други от ТКЗС „Път към комунизма“ са известни не само в Павликени, но и в целия окръг. Бих следвало да се очаква, че тяхната повишена трудова активност, техният многообразен живот ще бъдат предмет и на многотиражката „Комунистически устрем“, орган на ГК на БКП, управителния съвет на ТКЗС, ГОНС, ГК на Отечествения фронт и Комсомола. Един по-внимателен преглед на излезлите досега броеве, обаче, показва другото — подценяване на този тъй важен въпрос. До брой 9 включително трудното могат да се намерят материали, посветени на движението за комунистически труд. А както знаем в края на май се състоя Национално съвещание на участниците в движението за комунистически труд.

Във връзка с него трябва да се разкаже в многотиражката за хубавите прояви на най-добрите бригади и звена за комунистически труд, но трябва да се каже и за онези, които не участвуват в движението. Едва след съвещанието — бр. 10 от 6 юни, в многотиражката е отпечатана уводна статия озаглавена — „Към по-широк и неспирен възход на движението за комунистически труд“ както и беседа на др. Златко Стоянов, зав. ферма при ТКЗС „Път към комунизма“ под заглавие „Ще завоеваме високото звание“. Това е хубаво. И в двата материала правилно се поставят задачите, които произтичат от въпросите, разисквани на съвещанието и от речта на другаря Тодор Живков, произнесена пред участниците в същото. Но то е недостатъчно. И в следващите си броеве многотиражката ще трябва да пише, да разказва за хората — новите хора от бригадите и звената за комуни-

стически труд. И не само за „Комунистически устрем“ важи това. Като изключим бр. 8 от 16 май, където е намерила място дописката „Комсомолска бригада за комунистически труд“ и бр. 10 от 17 юни, на първа страница на който са отпечатани материалите „В редиците на движението за комунистически труд“ и „Работят и живеят по комунистически“, редколлегията на многотиражката „Росишка долина“ — с. Сухиндол, не се е погрижила да осигури и отпечатка други материали по този въпрос. С още по-голяма сила важи това и за кооперативните многотиражки „Знаме на социализма“ — Драганово, „Балкански зов“ — Килифарево и други, които въобще не са писали за движението за комунистически труд.

Както е известно — главната особеност на съревнованието за комунистически труд е, че борбата за по-добри производствени показатели, за най-висока производителност на труда органически се съчетава с възпитанието на новия човек — човека на бъдещето. Като свързва в едно труда, учението и бита, то влияе благотворно върху живота и дейността на участниците в съревнованието, помага успешно да се решават задачите в областта на икономиката, политиката и идеологията. Всичко това определя и какво трябва да бъде отношението на печата към този въпрос, как трябва да се отнасят и печатаните многотиражки в окръга. Във всеки такъв брой ще трябва да се разкаже за участниците в движението за комунистически труд. И не само за техните производствени успехи, но и за многообразието възпитателна и обществена дейност, която се върши сред тях.

С ЛИЦЕ КЪМ УЧЕБНО-ВЪЗПИТАТЕЛНАТА РАБОТА

Общинският народен съвет в с. Долна Ориховица проведе редовна сесия, на която присъствуваха всички съветници, много учители, родители и общественици. Обсъдени бяха резултатите от учебно-възпитателната работа в шестте училища на Долнооряховската община през изтеклата 1963/64 учебна година.

От доклада, който беше прочетен от др. Блага Расанова, а така също и от съдоклада на постоянната комисион се видя, че учителските колективи са работили упорито през годината.

Така, например, добри резултати имат училищата по отношение на подобряването и обогатяването на учебно-материалната база. От няколко години насам почти навсякъде са създадени кабинети, работилници. Във Върбица е завършена вече пристройката към училището. В с. Писарево се създава просторна работилница. Добра е помощта на народния съвет в това отношение. В училище са приобрани всички ученици на брой 1147, а заедно с децата от детските градини техният брой е 1416. През годината са отпаднали само 3 деца и то по уважителни причини.

Като слабост беше изтъкнато, че много от малцинствените деца от селата Писарево, Върбица и Бреговища отсъствуват често. В това отношение учи-

телските колективи са вземали мерки. По-слаба е била помощта на съвета и заместниците му.

Добри резултати са постигнати и по отношение успеха и дисциплината. Средният успех за началния курс е 4.24 и за средния 4.06.

Подобрен бележи и възпитателната работа. Болшинството от учениците със своето трудолюбие и прилежание служат за пример, както сред своите другари, така и сред населението. За добрата работа по отношение на успеха и дисциплината естествено са допринесли учителските колективи, отделните учители. Посочени бяха редица учители, които са работили упорито през годината.

Извазана се учители, родители и съветници. Посочени бяха като някои постижения, така и някои слабости, които не бяха отбелязани в доклада. Някои направиха и препоръки.

Бяха приети решения, които задължават учителските колективи от съвета за образователна подготовка на новата учебна година. Това да стане в чест на юбилейната 20-годишнина от победата на социалистическата революция у нас.

Димитър Габровски
от Обществена редакция на в. „Борба“ в Долна Ориховица

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

Ще бъде ли разтворен „ядрен чадър“?

На преговорите в Женева Съветският съюз се съгласи да бъде създаден специален орган за изучаване на практическите въпроси, свързани с идеята за „ядрен чадър“.

Каква е същността на този план? Започвайки от 1960 година, на преговорите по разоръжаването представителите на САЩ и на другите страни от НАТО се изказаха против съветските предложения, предвиждащи пълното ликвидиране на средствата за доставяне на ядрено оръжие още на първия етап на разоръжаването. Те казваха, че това е „рисковано“, че в интерес на сигурността на държавите е необходимо да се запази за известен срок някое „ядрено прикритие“.

Желайки да спомогне за постигането на споразумение, Съветският съюз прояви готовност да вземе под внимание позициите на Запада. На 18-та сесия на Общото събрание на ООН СССР изрази съгласие със западния план за създаване на „ядрен чадър“.

Според този план на териториите на СССР и САЩ и на тяхно разположение до края на заключителния етап на общото и пълно разоръжаване могат да останат строго ограничено и съгласувано количество ракетно-ядрени средства.

Тази позиция на Съветския съюз остраива много съмнения и възражения на западните държави против съветския проект-договор за разоръжаване.

По такъв начин идеята за „ядрен чадър“ навлезе в стадий на практическо обсъждане. В Женева тя бе подкрепена от социалистическите държави и от представителите на редица неутрални държави — Бирма, ОАР, Ирак, Иран, Индия, Индонезия, Кипър, Нигерия, Мали, Гана и Перу. Британският министър на външните работи Дуглас Хюм, сега министър-председател на Англия, в своето изказване на заседанието на Общото събрание на 1 октомври 1963 година

каза: „Аз внимателно проучих речта на г-н Громико по плана за етапното разоръжаване и приветствувам съдържанието се в нея конструктивно изказване за разоръжаването и особено онова място, където той заявява, че Съветският съюз бил готов да се съгласи да се съхраняват известен брой ракети в двете страни на третия етап на разоръжаването. Според мен това премахва едно от възраженията против предложението, направени от Съветския съюз през 1962 година“.

В същото време американският вестник „Ню Йорк таймс“, изразявайки официалното становище на Вашингтон, писа за новата съветска инициатива, че „направеното предложение отстранява едно от главните възражения на Запада против съветския вариант за общо и пълно разоръжаване“.

Всичко какъ ли вървеше добре. Но странна работа. На преговорите в Женева през януари-април т. г. представителите на западните държави сякаш бяха подменени. Те в един глас започнаха да твърдят, че планът за създаване на „ядър“ за тях е „непонятен“ и „недостатъчно конкретизирани“, необходими са „допълнителни разяснения“ и т. н.

И ето сега на новата сесия на комитета на 18-те Съветският съюз отново се опитва да изведе от задънената улица обсъждането на въпроса, като се съгласи да се създаде делови орган, където, след като бъдат привлечени специалисти, може да се разглеждат детайлно всички конкретни аспекти на предложението за „яден чадър“.

Съветският съюз заявява на западните държави: ако вие сте готови по принцип да приемете това предложение, нека в компетентната делова група да го проучим точно. Представителите на западните държави сега не могат да се оплачат, че техните предложения не са взети под внимание. Следователно върху тях пада цялата отговорност за развитието на женевските преговори.

ВЕЛИКО ТЪРНОВО В ПЪРВИТЕ ДНИ СЛЕД ОСВОБОЖДЕНИЕТО

На 25 юни (7. VII. н. с.) 1877 година един малък отряд под командата на прославения генерал Йосиф Владимирович Гурко в една решителна реконструкция, разпръсна турските войски във В. Търново и възвестил свободата на старата българска столица. Наскоро тук била преместена и главната квартира на руското командване. Радостта на българският народ е била неописуема.

„Невъзможно е да се опише възторга на българите при нашето влизане във В. Търново. — пише генерал Гурко в своя доклад до Главнокомандуващия, от 28. VI. 1877 г. Всички жители излязха да ни посрещнат и с викове „Ура“ и „да живее император Александър“ ни придружаваха до катедралата, където бе отслужен молебен за здравето на Негово Императорско Величие.“

Ето и впечатлението на един руски кореспондент от онова време:!

„Главната квартира на действащата армия в настоящата минута се намира в сърцето на България — град В. Търново — древната столица на българските царе. Местата, където някога са се издигали тях-

ните дворци и замъци и до днес още се посочват от местните жители — българи, запазили за своите древни царе и минала независимост най-скръбни спомени.

Великият княз пристигнал тук на 30 юни в началото 12 часа на деня и бе посрещнат от жителите с такъв необикновен възторг, който е трудно, даже невъзможно да се предаде с думи. Ясно ще бъде ако кажем, че тази минута — зората на своето Освобождение — българите са очаквали повече от четиристотин години, и най-после — дочакали! Мъже, жени, девойки и деца с радостни слъзи се хвърляха в обятията на всеки срещнат русин.“

Накратко казано, тук всички, от малкия до големия, живо почувствуваха, че сега най-после е дошъл часът на славянската свобода и тържеството на православно вярна на Балканския полуостров. Изглежда, че това разбраха и самите турци, които на първи юли изпратиха специална депутация при Великия княз — Главнокомандуващия, за да го пригласват и за съдействие пълната покора на мюсюлманското население на руското правителство. В състава на депутатите се намираха: вице-губернаторът на гр. Дриново, първият секретар

на мехметето (съдилището по шерията) на гр. В. Търново, двама почетни търновски граждани — Мехмед-ефенди и Али-ефенди и накрая Ахмет-ефенди, директор на търновската митница. Негово Височество се съгласи да се възстанови богослужението в джамията, даде обещание да се запазят мюсюлманските храмове и поръча на депутатите, като на доверие, изборни от самото население лица — да се погрижат за възстановяване спокойствието между местните мюсюлмани. В отговор на това, депутатите заявиха още веднъж, че жителите в тяхно лице признават покорност и безусловно подчинение на руското правителство и всички поголовно желаят да се върнат на своите местожителства, за мирни занятия и че те не биха и помислили да напускат своите домове, само ако навреме биха получили прикличащата на Господар-император, който тук успял да залови местният губернатор Санд-паша, същият този, който губернаторствувал във Варна до разрива с Турция. Негово Височество посочи на турските депутати княз Черкасски като началник на гражданското управление на този край и депутатите, благодарейки, като докоснаха устните си

санджак (окръг) заведнал Аб-дул-Реза ефенди подчинен на руския митнически началник. Това са първите административни органи на гр. В. Търново в дните след Освобождението. Те са поставили основите на новото гражданско управление и правен ред, на широки демократични начала.

Жителите на В. Търново и околните селища оказали голяма помощ не само на руските войски, но и на бекджите от Южна България, като им предоставили подслон и продоволствие. След отстъплението на предния отряд на генерал Гурко и неуспеха при Плевен, смущението сред българския народ е било голямо. На 25 юни (с. с.) 1877 г. в статията в читалището във В. Търново се събрали представители на жителите от В. Търново, Лясковци, Дряново, Горна Ориховица, Габрово, Севлиево, Елена, Трявна, Казанлък, Стара Загора, Беброво и пр. и решили да изпратят делегация при княз Черкасски с молба да ходатайства, където трябва, за да се създаде закон за въвеждането на редовна българска армия и да се сключи заем за нейното екипиране. 3)

Така българският народ още в първите дни след Освобождението се загрижи за запазването на своята свобода, изгради върху стопанските пшенице на братята оскободители!

Ното НИТОВ

ВЕЧЕ ТРЕТА ГОДИНА трудещите се от Старозагорски и Велико-търновски окръг са в благоприятно социалистическо съревнование за претоварване в живо дело величествената програма, приета на Осмия конгрес на БКП.

Все повече укрепва дружба и сътрудничеството между обществените организации между работниците и кооператорите от двата окръга. Това се дължи на обстоятелството, че за разлика от преди, съревнованието е поставено на нова основа. Неговата главна задача е благоприятната от промишлеността и търговията, кооперативните стопанства, както и различните научно-изследователски институти да си оказват помощ, да обменят положителен опит, да си сътрудничат взаимно. За нас сега са важни не само количествените показатели при изпълнението на стопанските планове, а и качеството на промишлената и селскостопанска продукция, културното обслужване в търговията и пр.

Съревнованието с Велико-търновски окръг донесе на трудещите се от Старозагорски окръг голяма полза във всички области на живота. Нашите работници и кооператори прилагат редица нови технически и научни постижения, завоювани от търновските им другари. От завода за малки радиоприемници във Велико-търново завод „Светлина“ в Ст. Загора видри конвейерна

лента в монтажния цех. Промкомбинатът във В. Търново помогна на промкомбината в Казанлък за успешното пускане в експлоатация на емайлите пещи. По примера на Велико-търново ОТП в Стара Загора въведе централизирано извозване на стоките до селкоопителите. Кооператорите от Велико-търновски окръг споделят с наши ТКЗС опита си в механизирани обработване на зеленчуковите култури.

И нашите предприятия и ТКЗС помагат на своите другари, с които се съвзвеноват, ДИП „Сърп и чук“ в Ст. Загора помага на ръководството на ДИП „Металургия“ в Г. Оряховица за създаване на две поточни линии за производство на готварски печки. Нашите кооператори предават своя опит по отглеждане на памука и други култури.

Няма съмнение, че през тази година взаимните ни връзки и сътрудничество ще се издигнат на още по-висок етап, дружба и ще стане още по-крепка.

Ще се обмени опит по ритмичната доставка на стоките фондове, по ливни-дирането на губещите обекти в търговията. Ще се запознаят с постиженията си ДИП „Вагрянка“ — Павленки и ДМЗ „Бъдещност“ — Чирпан. Завод „Червено знаме“ — Ст. Загора ще обмени опит със завод „Черве-

ГОСТУВА НИ

ПРОПАГАНДА ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪВРЕМЕННИТЕ СЪ

СЕПТЕМВРИ

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт в Стара Загора

ИЗЛИЗА ТРИ ПЪТИ СЕДМИЧНО

БРАТСКА ДРУЖБА И СЪТРУДНИЧЕСТВО

Хр. ШАНОВ

първи секретар на Окръжния комитет на БКП — Ст. Загора

на звезда — Дебелец по организацията и технологията при заваряването на черните метали.

По строителството, архитектурата и благоустройството също е разработена голяма програма за взаимна помощ. Нашият окръг ще окаже помощ на В. Търновски окръг по механизирани и автоматизирани на бетонови и варови стопанства, по внедряване на машинното мазане и др., а търновските другари ще ни помогнат за внедряване на нови ефективни керамични тела за задария, панели, комини и подови конструкции, по използване на мергелната и съклената вата за покривни и стени изолации и др.

Ние особено много се интересуваме от постиженията на ТКЗС в с. Ресен, В. Търновско, по отглеждането на царевича при поливни условия, от опита на ДИП „Домат“ в с. Джулюница по производство на доматено пюре, на ТКЗС в с. П. Сеновец по изграждане на бригади за комунистически труд, ТКЗС — Поликраище по отглеждане на зеленчуци. Наши специалисти вече изучават този опит и непременно ще го приложат на практика. Ние, както е предвидено и в договора, ще споделим всяко онова, което би могло да помогне на търновските другари.

Успешно се изпълнява вече програмата за сътрудничество в областта на културата и изкуството. В. Търновският и Старозагорският народен театър направиха взаимни гостувания. Във В. Търново гостува и нашата опера. Читалищни дейци, литератори и други творчески работници от двата окръга ще се срещнат, ще се опознаят, ще си помагат взаимно.

Сключеният договор за надпревара през настоящата година се изпълнява успешно. Изминалите пет месеца изпратихме със 102 на сто изпълнение при обещаните 101 на сто. Изпълнява се и строителната програма на окръга. Кооператорите упорито се трудят за изпълнение на неотложните селскостопански задачи.

Добре знаем, че и трудещите се от В. Търновски окръг упорито работят за преизпълнение на своите производствени планове. Общата ни благородна цел е да посрещем достойно юбилейната годишнина на социалистическата революция в България. А за това много помага и нашата братска дружба и сътрудничество.

С всяка година, непрекъснато се изменят и селата, и хората. Вие, драги приятели от В. Търновски окръг, които може би сте идвали тук преди 5-6 години, сега няма да ги познаете. По-богато и станало дружелюбно семейство на кооператорите, по-щастливо. Веселите групи младежи, които ще срещнете тук, са трудолюбиви работници в полето, във фермите, или са курсисти от техникума за ремонт на селскостопански машини. Те са млади, не помнят тежкото минало. Не са изживявали и тревожните дни на започването. Но по-старите няма никога да забравят тези дни. По тях те все ще мерят своята дързост и успехите, които дойдоха по-късно по пътя нагоре.

Пеню ЖЕЛЕВ
секретар на общинския партиен комитет в с. Братя Даскалови

да живеят по-дружно, да заслужат званieto „Бригада за комунистически труд“.

С всяка година, непрекъснато се изменят и селата, и хората. Вие, драги приятели от В. Търновски окръг, които може би сте идвали тук преди 5-6 години, сега няма да ги познаете. По-богато и станало дружелюбно семейство на кооператорите, по-щастливо. Веселите групи младежи, които ще срещнете тук, са трудолюбиви работници в полето, във фермите, или са курсисти от техникума за ремонт на селскостопански машини. Те са млади, не помнят тежкото минало. Не са изживявали и тревожните дни на започването. Но по-старите няма никога да забравят тези дни. По тях те все ще мерят своята дързост и успехите, които дойдоха по-късно по пътя нагоре.

Пеню ЖЕЛЕВ
секретар на общинския партиен комитет в с. Братя Даскалови

да живеят по-дружно, да заслужат званieto „Бригада за комунистически труд“.

С всяка година, непрекъснато се изменят и селата, и хората. Вие, драги приятели от В. Търновски окръг, които може би сте идвали тук преди 5-6 години, сега няма да ги познаете. По-богато и станало дружелюбно семейство на кооператорите, по-щастливо. Веселите групи младежи, които ще срещнете тук, са трудолюбиви работници в полето, във фермите, или са курсисти от техникума за ремонт на селскостопански машини. Те са млади, не помнят тежкото минало. Не са изживявали и тревожните дни на започването. Но по-старите няма никога да забравят тези дни. По тях те все ще мерят своята дързост и успехите, които дойдоха по-късно по пътя нагоре.

Пеню ЖЕЛЕВ
секретар на общинския партиен комитет в с. Братя Даскалови

да живеят по-дружно, да заслужат званieto „Бригада за комунистически труд“.

С всяка година, непрекъснато се изменят и селата, и хората. Вие, драги приятели от В. Търновски окръг, които може би сте идвали тук преди 5-6 години, сега няма да ги познаете. По-богато и станало дружелюбно семейство на кооператорите, по-щастливо. Веселите групи младежи, които ще срещнете тук, са трудолюбиви работници в полето, във фермите, или са курсисти от техникума за ремонт на селскостопански машини. Те са млади, не помнят тежкото минало. Не са изживявали и тревожните дни на започването. Но по-старите няма никога да забравят тези дни. По тях те все ще мерят своята дързост и успехите, които дойдоха по-късно по пътя нагоре.

Пеню ЖЕЛЕВ
секретар на общинския партиен комитет в с. Братя Даскалови

да живеят по-дружно, да заслужат званieto „Бригада за комунистически труд“.

С всяка година, непрекъснато се изменят и селата, и хората. Вие, драги приятели от В. Търновски окръг, които може би сте идвали тук преди 5-6 години, сега няма да ги познаете. По-богато и станало дружелюбно семейство на кооператорите, по-щастливо. Веселите групи младежи, които ще срещнете тук, са трудолюбиви работници в полето, във фермите, или са курсисти от техникума за ремонт на селскостопански машини. Те са млади, не помнят тежкото минало. Не са изживявали и тревожните дни на започването. Но по-старите няма никога да забравят тези дни. По тях те все ще мерят своята дързост и успехите, които дойдоха по-късно по пътя нагоре.

Пеню ЖЕЛЕВ
секретар на общинския партиен комитет в с. Братя Даскалови

да живеят по-дружно, да заслужат званieto „Бригада за комунистически труд“.

С всяка година, непрекъснато се изменят и селата, и хората. Вие, драги приятели от В. Търновски окръг, които може би сте идвали тук преди 5-6 години, сега няма да ги познаете. По-богато и станало дружелюбно семейство на кооператорите, по-щастливо. Веселите групи младежи, които ще срещнете тук, са трудолюбиви работници в полето, във фермите, или са курсисти от техникума за ремонт на селскостопански машини. Те са млади, не помнят тежкото минало. Не са изживявали и тревожните дни на започването. Но по-старите няма никога да забравят тези дни. По тях те все ще мерят своята дързост и успехите, които дойдоха по-късно по пътя нагоре.

Пеню ЖЕЛЕВ
секретар на общинския партиен комитет в с. Братя Даскалови

да живеят по-дружно, да заслужат званieto „Бригада за комунистически труд“.

С всяка година, непрекъснато се изменят и селата, и хората. Вие, драги приятели от В. Търновски окръг, които може би сте идвали тук преди 5-6 години, сега няма да ги познаете. По-богато и станало дружелюбно семейство на кооператорите, по-щастливо. Веселите групи младежи, които ще срещнете тук, са трудолюбиви работници в полето, във фермите, или са курсисти от техникума за ремонт на селскостопански машини. Те са млади, не помнят тежкото минало. Не са изживявали и тревожните дни на започването. Но по-старите няма никога да забравят тези дни. По тях те все ще мерят своята дързост и успехите, които дойдоха по-късно по пътя нагоре.

Пеню ЖЕЛЕВ
секретар на общинския партиен комитет в с. Братя Даскалови

да живеят по-дружно, да заслужат званieto „Бригада за комунистически труд“.

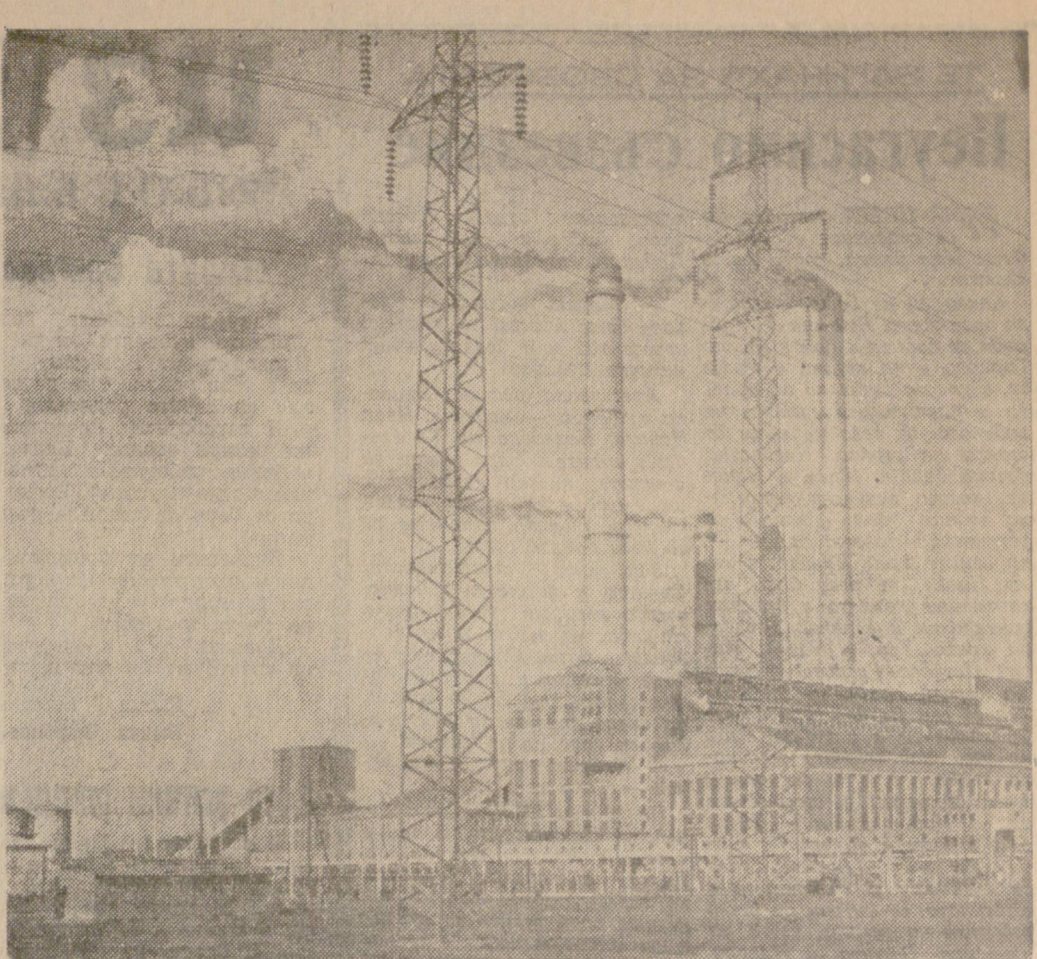
С всяка година, непрекъснато се изменят и селата, и хората. Вие, драги приятели от В. Търновски окръг, които може би сте идвали тук преди 5-6 години, сега няма да ги познаете. По-богато и станало дружелюбно семейство на кооператорите, по-щастливо. Веселите групи младежи, които ще срещнете тук, са трудолюбиви работници в полето, във фермите, или са курсисти от техникума за ремонт на селскостопански машини. Те са млади, не помнят тежкото минало. Не са изживявали и тревожните дни на започването. Но по-старите няма никога да забравят тези дни. По тях те все ще мерят своята дързост и успехите, които дойдоха по-късно по пътя нагоре.

Пеню ЖЕЛЕВ
секретар на общинския партиен комитет в с. Братя Даскалови

да живеят по-дружно, да заслужат званieto „Бригада за комунистически труд“.

С всяка година, непрекъснато се изменят и селата, и хората. Вие, драги приятели от В. Търновски окръг, които може би сте идвали тук преди 5-6 години, сега няма да ги познаете. По-богато и станало дружелюбно семейство на кооператорите, по-щастливо. Веселите групи младежи, които ще срещнете тук, са трудолюбиви работници в полето, във фермите, или са курсисти от техникума за ремонт на селскостопански машини. Те са млади, не помнят тежкото минало. Не са изживявали и тревожните дни на започването. Но по-старите няма никога да забравят тези дни. По тях те все ще мерят своята дързост и успехите, които дойдоха по-късно по пътя нагоре.

Пеню ЖЕЛЕВ
секретар на общинския партиен комитет в с. Братя Даскалови

Гигантът на нашата електродобивна промишленост — ТЕЦ „Марица-Изток“

НОВОСТ С ГОЛЕМИ ПЕРСПЕКТИВИ

В Държавното земеделско стопанство в Стара Загора от два месеца е в действие първата механизирана млечна кухня за 500 подрастващи телета — единствената по рода си в окръга. Тук само за 10 минути 50 животни до 6-месечна възраст получават три пъти на ден точно дозирано мляко по всички изисквания на зоохигиената и зоотехниката. Всички агрегати се обслужват само от един човек.

НА МЕЖДУНАРОДНИЯ мострен панаир в Пловдив посетителите на животновъдните палати наблюдаваха с интерес един макет от две клетки на строящата се в ДЗС млечна кухня. Оценките бяха добри. Показаното заимстване и ръководителите на ТКЗС, и специалистите по въпросите на механизацията в животновъдството. Но всичко това беше само планове, чертежи и схеми. Практиката трябва да каже своята дума за целесъобразността на тази новост.

Според думите на главния зоотехник на ДЗС пускането на млечната кухня за подрастващи телета в редовна експлоатация дава първите плодове.

— Очакваме много от нея — заяви той. — Спестяваме много транспортни разходи, време и най-важното — човешки труд. Това неминуемо ще се отрази и на себестойността на продукцията.

До пускането в експлоатация на млечната кухня подрастващите телета на Държавното земеделско стопанство се отглеждаха във филиалите „Централата“, с. Хрищене, с. Преславец и филиал „Запад“. За всяка ферма беше монтирана по една центрофуга, с която се заангажираше по един човек. Всекидневно кола на стопанството посещаваше филиалите, за да закара млякото до телетата и да върне сметаната. Само от това стопанството икономисва възнагралението на трима души. Не са били редки и случаите, когато поради повреда на якото от центрофугите дни наред животните са хранени с пълноценно мляко. До сбирането на телетата на едно място, което стана възможно благодарение на новопостроената млечна кухня, на един работник от стопанството се зачисляваха по 40—45 животни. Или с тази работа бяха заангажирани около 10-12 души. Сега те са само 5. Той ка

то наблюденията върху тази новост в животновъдството за Държавното земеделско стопанство още не са завършили, окончателни данни няма. Но безспорно е, че икономическият ефект ще бъде значителен.

Историята на млечната кухня е кратка. Идеята за построяването на такава сграда е на главния инженер на ДЗС в гр. Сливен. Там са направени отделни боксове и агрегати за подаване на мляко за едновременно хранене на 17 телета. Подобно устройство има и в ТКЗС в с. Ръжево Конаре — Пловдивски окръг. И на двете места са ходили специалисти от Държавното земеделско стопанство в Стара Загора, но са видели, че и двете кухни имат редица недостатъци.

— По начало идеята за млечна кухня ни допадна — споделя майсторът от ремонтната работилница при ДЗС Георги Костов. — Нещо повече, такова съоръжение по мнението на специалистите ни беше крайно нужно.

Скромно говори дългогодишният опитен механик, но направеното от него е много. От първоначалния проект за млечна кухня фактически е остана само идеята. Постигнатото тук се отличава съществено от млечните кухни в Сливенското ДЗС и кооперативното стопанство в с. Ръжево Конаре. Първи помощници на майстора са били опитните монтьори Йовчо Текев, Тодор Иванов и Кольо Бакърджиев. Те не са били само изпълнители на замяните на майстора, а и неговите първи съветници.

Млечната кухня е разположена в северната част на новопостроения теларник. Тя е разделена на две отделения — машинно и зала за хранене. В машинното отделение е монтирана помпа с автоматично устройство, която по всяко

време на деннощната осигурява достатъчно вода за измиване на помещението и съдовете. Тук е монтирано вакуумно устройство и наметателна помпа за автоматично изпразване на съдовете за мляко и осигуряване на постоянен приток към двойностенния бойлер за затопляне, към дозатора и оттам, към боксовете.

Каните за мляко, от които се хранят телетата, са на подвижни оси. Това позволява с едно дърпане на лоста те да заемат хоризонтално или вертикално положение в зависимост от това дали е нужно да се напълнят с мляко или пък да се измият от специални душове с топла вода. Чрез автоматично регулиране на пускателните кранове във всяка камера точно определеното количество мляко. Каните и боксовете са разположени във вид на буквата П с по 25 клетки на всяка страна.

В кухнята за около два часа могат да се нахранят 500 телета до 6-месечна възраст. Възможностите са още по-големи.

Интересно е да се отбележи, че всички процеси в млечната кухня — от получаването на млякото от транспортните цистерни, до измиването и дезинфекцирането на каните за хранене, бибероните и цялото помещение, са напълно автоматизирани и се вършат само от един човек. По предварителни изчисления за материални и труд са изразходвани около 1500 лева.

Такава млечна кухня може да се направи във всяко кооперативно стопанство, където се отглеждат телета. Стойността ѝ би се намалила значително, ако се използват помещението на доилните зали „Рибена кост“, заедно с част от тяхната апаратура, където по една или друга причина те не са в експлоатация. Това преустройство позволява доилните агрегати да се използват за денонощно в помещението. В много кооперативни стопанства теларниците, краварниците и допълнителните зали „Рибена кост“ са в непосредствена близост една до друга.

Гъдо КИСЬОВ
в. „Септември“ — Стара Загора

Седмици на културата

Въпросът как по-пълно да осъществим лозунга на Партията за добляване изкуството до народа, как по-добре да се използва неговата въздействаща сила за възпитанието на трудещите се ни насочи към провеждане седмични на културата.

Първата седмичка на културата проведохме в края на 1962 г. в с. Дълбоки — село с борчески традиции и любов към подобни прояви. Окръжният музей уреди изложба за героичното минало и етнографията на селото. Групата на художниците организира изложба, Литературният колектив „Г. Бакалов“ проведе литературно четене. В една от вечерите артистката от Народния театър „Ив. Вазов“ — Славка Славова изнесе

рецитал, в друга театърът от Ст. Загора представи пиесата „И утре е ден“, а операта — „Българите от старо време“. Гости на селото бяха още и Окръжният ансамбъл за народни песни и танци, Кукленият театър.

В същото време специалисти по музейното и библиотечното дело, по радиовъзпитание и различните видове самодейност провериха състоянието на работата във всички съставни села, присъстваха на репетиции и на място оказаха помощ.

Така замислена и проведена първата седмичка беше посрещната с голям интерес и за нея дълго се говореше, като за голям празник.

Седмички на културата бяха проведени в селата Братя Даскалови, Оризово, Михайлово, в четири обекта на „Марица-Изток“ и др. В някои от тях участваха и изтъкнати артисти и писатели от София, като народния ар-

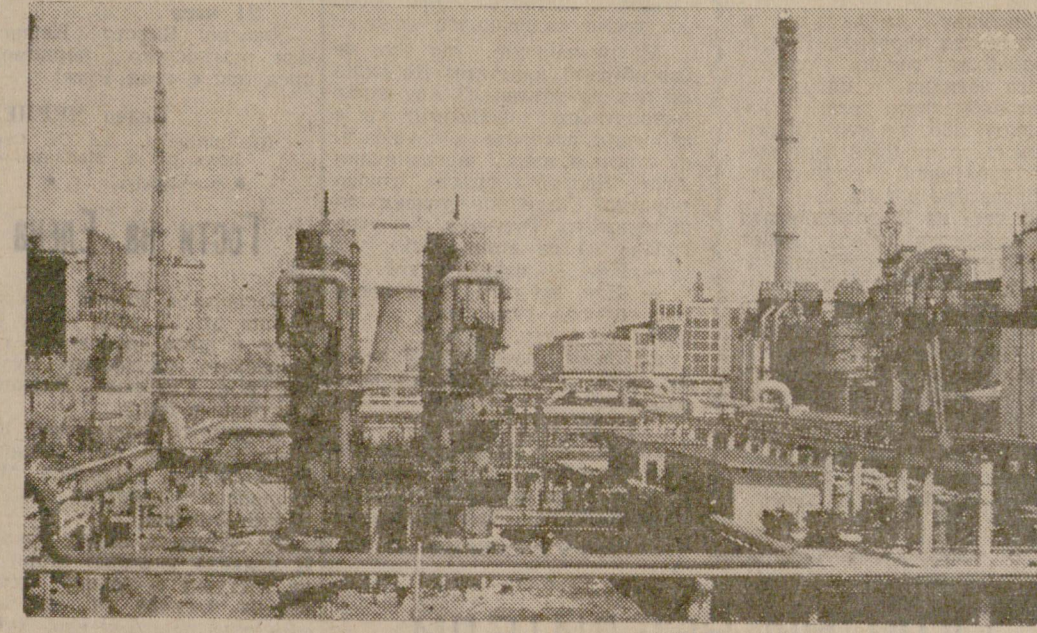
тист Константин Кисимов, Веселин Ханчев, Павел Матев, Николай Стайков, Иван Чилиев и др. При провеждането на някои от седмичките с отделни гостувания участваха и най-изтъкнати самодейни състави.

Седмичките на културата в нашия окръг се утвърдиха, като прекрасна форма и ние занаятър ще полагаме усилия за тяхното най-редовно провеждане. Заедно с подготовката и провеждането на републиканския фестивал и празника „Тракия пее“ те създават истинско празнично настроение пред светлата 20-годишнина.

Златко СТОЯНОВ
секретар на Изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет — Ст. Загора

в. „БОРБА“

Стр. 3, бр. 81, 5. VII. 64 г.

Изглед от Азотноторовия завод край Стара Загора

ЗАДРУЖНО СЕМЕЙСТВО

СВАС, приятели от В. Търновски окръг, ни разделят могъщите плещи на Балкана. И навярно твърде малко знаете за това как ние живеем, какво ни върлува. Ако ви се случи път през нашето южно Загоре, отбоните се в стопанството ни. Хората са добри, гостоприемни. Те ще ви нахранят, ще ви напоят и ще ви разкажат за това, към което се стремат сега: а може би ще ви върнат назад, за да тръгнете с тях по пъти, които им донесе щастието и които извежда все по-нагоре. . . .

Началото! . . .

То дойде с неспокоещата 1945 година. Още гнетеше споменът за миналото, силно пареше болката за свидните жертви, а сърцата радостно трепнеха в предчувствие за новото, което идваше. Ръцете — партизанските и войнишките ръце, които бяха държали нажеженото оръжие, сега отново се залавяха за чука и ралото. Земата, освободената българска земя, ги чакаше. . . .

Първи се решиха хората от с. Партизиани. Една ранна утрин от всички краища на селото към площадчето се заточиха хора. Бяха се облекли като за празник. Очите им грееха с онай тържественост и нетърпеливост пред новото, което от този час ставаше тяхно ежедневие, съдба. . . .

После се упутиха към полето. Лъскавите лемежи на ралата блеснаха на слънцето и се забиха в покорната земя. Първата брада в кооперативната нива! След нея втора, трета — дълбоки, прави, безкрайни. Огънаха се синиците. И се стопиха — както се стопят бръчките от чело, обгряно от щастлива усмивка. . . .

И се започна.

Примера на хората от с. Партизиани последваха и селяните от Братя Даскалови, Горно Белево, Черна гора. . . . Стогителите крпки земя по поречието на Омуровската река се преобразиха в безкрайни разорани блокове. Денят, в който хората си подадоха ръце за задружен труд, остана в съзнанието им като голям празник. Разбира се, дойдоха и делници. Повече бяха тези, които преграбиха новото, въпреки превратностите и неизвесността. Но отърсили се от старото, дупите на минало оставаша празни и ги лизаха студени пламци на съмненията. . . .

Имаше трудни изпитания. Но полемата вяра не беше изгубва-

на. Новото побеждаваше. По тръпчиви пътеки и по стръмнини то идваше, за да стопли сърцата на всички честни труженици. И с всяка година семейството на кооператорите израстваше по-крепко, по-богато.

Сега стопанството ни обединява четири села. Общата обработваема площ е повече от 66 000 дка, а работоспособните кооператори са 2020 души. В Братя Даскалови има машинно-тракторна станция, която обслужва 5 големи стопанства. В стопанството има машини — двадесетина леки и тежки трактори, 13 камиона, 6 комбайна, автобус. Замогната стопанството, заботата кооператорите. Вече 3 години заплащането на трудовен и най-голямо в окръга. За това бихте се досетили веднага щом пристигнете в което и да е село на стопанството. Времето, когато само броят на моторите конкурираше броя на акордеоните, вече отмина. Сега е в действие по-тежката „артилерия“. Около 90 на сто от домовете на хората са съвсем нови. Във всеки от тях има радиоапарат, около 50 — телевизор, 15 леки коли. Нова, богата и наредбата в къщите на Йордан Танев, Петко Троев, Андон Пенчев, Денко Кънев. . . .

Материалното замогване на кооператорите е нашата основна задача, но не и единствената. Радва ни това, че хората се промениха. Станаха по-добри, по-весели, по-смели в мислите си, в желанията си. Елате някоя вечер в Братя Даскалови. Отбоните се в градината с езерце пред ресторанта, за да видите с какво достойнство мъжете отдъхват след напрегатен ден; иде в библиотеката, която наброява повече от 500 т. за да чуete как кооператорите Марин Христов, Минчо Колев или Иван Казаков с увлечение спорят за книги, които току-що са прочели. Влезте в залата на читалището. Може би там репетира местната битова група, може би гостува театърът от Стара Загора, който е е поел шефство над стопанството. . . .

— Така е във всяко село. Своите най-богати плодове съвболат даде в душите на хората. Сега, в дните пред юбилейната годишнина кооператорите са мобилизирали сили за получаване на по-високи добиви във всички селскостопански отрасли. Любима култура е памукът. За втори път ние получихме такава богата реколта, че

се наредихме на трето място в републиката. Миналата година на средният добив беше 115 кг от дка, но сега сме решили той да не бъде понижен от 125-130 килограма. Почти всички процеси в отглеждането на памука са механизирани. Засаждат се само елитни семена и се прибира висококачествена реколта. Повече от предвиденото в плановите ще получим и от житните култури, от трайните насаждения, от зеленчуковата градина. Насърчителни са и досегашните резултати на животновъдите. Миналата година птибледката Янка Нанева от Горно Белево получи средно по 160 яйца от кокошката. Тя преизпълнява плана си и сега. В зеленчуковата бригада на Дим Николов пък се роди нещо ново — желанното хората

Един от постоянните участници в седмичките на културата е самодейният естрадно-сатиричен театър при читалище „Искра“ — Казанлък. На снимката: сцена из спектакъла „Долу снуката“

Неугасимо съзвездие

ИМА НЕЩА достойни да се сравняват със звездите. Има имена, които вечно пламтят.

Какво ли не беше преживяла тази жена. Войната я пропъди от родния ѝ дом в Малко Търново и тя тръгна с мъжа си, с цялата си челяд по полята и планинските гребени на родината, от село на село, от страх на страх. Неверствата бяха и Иван, и Никола, когато завинаги напусна родния дом, а когато се установиха далече — по земите край Дунава, в село Павел, те вече бяха отхвърляли момчета с оксялки панталонки и заяклали пържави крака. Тук, в Павел, Мария Петкова Рускова изхрани на своите гърди и най-малкия си син Петко. Тук погребва мъжа си и с четири деца на ръце погледна водещата съдба. А те растяха и трите момчета, и сестричката им. Най-големият — Иван — вече ѝ беше в помощ. От сутрин до вечер и невялата пот се смесваше в черноземна мачинация, от сутрин до вечер работеха на земята, изета на изпачика. Отрасна и Никола. В къщата на Мария Рускова вече често светеше до късно през нощта. Синчето четяха, проглеждаха, прекусваха слушаша всички в къщи пламенни разказ на Димитър Димов — комуниста, който разпалва за първи път в гърдите им любовта към комунистическото утре.

Синчето вече бяха големи. Те основаха за първи път в с. Павел кооперация за обработване на земята. С тях тръгнаха още пет семейства. Те не само разказваха за големите успехи на съветските колективизации, но и на дело доказваха предимствата на колективния труд. А Петко, най-малкият, в това време разпалено убеждаваше младежите, организираще ги в първата ремеслова група.

Мария Рускова тръгнаше от радост, че момчетата ѝ израсват добри и честни и въпреки всичко с тревога се вглеждаше в бъдещето им. Така, с тревога и радост срещна тя и приютит като свои деца ония гладни и измъчвани момчета, които идеха изпратени от Партията, идеха напояно от гората, от партизански отряд. Големият майчин сънец намираше топлина за всички, намираше ласка и разбиращ поглед, затова всички укривали се у тях партизани наричаха тази силна и при това мила жена с името на героинята — баба Тонка.

За бабата на Ябълково вече знаеха. Всички в село Мария Рускова в тия дни бяха стадали дълбоко и себе си напечата тревога за съдбата на другарите от Горнооряховския

партизански отряд. Съвсем скоро дойде и най-лошото. Подлял предател не ги забави.

— Мария, вдовицата Рускова беше ятка! — току-що изрече той и в бедната къща нахлуха полицаи.

Арестуваха всички. Вързана ги редом — майката, Иван Никола, Поведаха ги. Тя гледаше едрите здрави плещи на синовете, високо изправените им глави и стелваше също уверен, широко, стремеше се до бъде докрай с тях.

Започнаха инквизициите. Сърцето ѝ виеше от болка, когато гледаше премазаните си чеба, но устата ѝ не пронасяше дума. Самата тя пребила, намиралаше сили да доплезе до всеки, да го погали, да скрие сълзите си и с топла си глас да го запита: — Не каза нищо, синко, нали? — Така те искам!

На 11 юни 1944 година я изведоха. Не можеше дори да се просты с Иван и Никола. За Петко, най-малкия, войника не знаеше нищо. Когато минаваше край стаята за инквизиции глухо стенеше я сепна. Сърцето не можеше да излъже майката.

— Това е Петко! — извика тя ужасена, забудила последната светла надежда, че поне той, най-малкият е извън лапите на врага. Полицаят е тронична усмивка и галантен жест разтвори ръце пред нея вратата. Вътре с разкъсани войнички дрехи е разкъсана войничка дреха, лежеше премазан от бой, ремисият Петко Русков. Такава видя Мария сына си преди смъртта. В него ден тя беше разстреляна.

Точно след десет дни междуду салата Павел и Босилковци, където тихо шумяха житата и пламтаха едри макове, проехтяха изстрели. Определено до рамо се люшнаха като прекъснени борове и ерохнаха тежко върху топлия чернозем три трупа. Единият беше още мъртъв, а до него лежеше дама — мъже в чисто крси вече сребренка нишки. До комунистите Иван и Никола, до братята лежеше брат — ремисият Петко. Полицаята беше спокойна.

— Ликвидирахме я мръсната кучка. И семето ѝ ликвидирахме. . . — цинично подхвърляха те.

Не! Мария Рускова и тримата ѝ деца останаха завинаги. Техните имена пламтят, а хората с право ги сравняват със съзвездие.

ИЗ РЕДАКЦИОННАТА ПОЩА

БОРБА

нашата бригада

Завърши учебната година. Дойдоха хубавите летни дни. Пионерите от Бреговица решиха в тези усилни дни да помогнат на своите родители.

И заработиха. Разделиха се на четири звена. Близо две седмици работят, а дните минават така неусетно. Всяко звено се бори да завоюва първото място.

Пионерите от бригадата ходят колективно на кино, устройват бригадирски игри, вечери на смеха и лъжата.

Доволни са кооператорите от своите малки помощници.

Гийка Димитрова
Вичка Върбанова

Като всички младежи

Комсомолците Минчо Романов и Кръсто Патарева са артисти при ТКЗС — Д. Липница. Те както всички младежи в страната се готвят за достойна среща на 20-годишнината от социалистическата революция в България. В писмото, което те изпращат до редакцията, кратко и ясно назовават досегашните си успехи. При възложена им задача от стопанството за 25 дни да изработват 4 тона арматура, те предават по 4.5 тона.

В чест на 20-годишнината тяхната дума е да изработят по 6 тона арматура на месец, с което да завоюват паспорта на трудовата слава и юбилейната значка.

Л. Трифонова

МОЕТО ТРУДОВО СЕМЕЙСТВО

Завърших Института по съобщенията и започна работа в писмовната експедиция при Окръжната станция на съобщенията във Велико Търново. Наистина не очаквах, че толкова бързо ще се привързва към моите колеги. Всеки ден аз научавам от тях все нови и нови неща, обиквам ги.

Искам да ви разкажа за една скромна, трудолюбива жена.

Другарката Магда Станчева работи в писмовната експедиция от много години. На 25 юни, събирайки писмата от по-

Благодарение на своята усърдна и висококачествена работа бригадата към цеха за преоброботване при Държавния механизмокомбинат — В. Търново, ръководител Петранка Станева, е завоювала високото звание „Бригада за комунистически труд“.

КОЛЕКТИВ С ВИСОКИ УСПЕХИ

Със своя задръжен живот, с другарското отношение и взаимомощ всеки служител от Държавна спестовна каса е за пример сред трудовите колективи в Елена. А обикновените и уважението към спестителите са известни на всеки човек от нашия Българин.

Постигнатите успехи от работниците в спестовната каса са трайни и безспорни. В последните няколко години колективът бе окръжен и национален първенец. И през юбилейната година успехите са завидни — планът по влогонабирането досега е изпълнен 235 на сто. Обхванати са голям брой спестители: работници, служители, кооператори и деца.

В чест на 20-годишнината на народната победа девет служители от спестовната каса са дали обещание да работят за завоюване званието „Ударник за комунистически труд“. Добрата и внимателна работа с хората показва, че тази борба може да се води успешно.

К. Василев
от Обществена редакция на в. „Борба“ — Елена

Рени Ирманова

ОПАСНИ ВРЕДИТЕЛИ

Гризачите представляват опасност като преносачи или резервоар на над 50 вида заразни болести — чума, туларемия, лептоспироза, инфекциозна жълтеница, чревни инфекции и др. В нашата окръг са отбелязани заболявания от лептоспироза по свинете и хората в с. Самоводене, по хората във В. Търново, Г. Оряховица и др. В някои населени места е забелязано заболяване от епидемичен хепатит — с. Масларево, с. Килифарево, с. Козловец и др. Гризачите причиняват и огромни стопански щети. Един плъх изяжда около 20 кг зърно за една година, а една двойка плъхове може да даде годишно потомство 800 плъха.

От горното е ясно колко голяма е необходимостта от унищожаване на гризачите. И с право ръководството на ТКЗС в с. Репен беше загрижено появата на голям брой плъхове в свинефермата. При провеждане дератизация за един ден бяха унищожени над 300 плъха, които за една година биха изяли повече от 7000 кг ярма, а това е необходимото количество ярма за угодване на 7 свине (без да се смята поколение). Коего биха дали тези плъхове — около 120 000 плъха.

Многократно се увеличават загубите, ако се добави вредата при евентуално появяване на заразно заболяване сред хората и животните.

Вредата от гризачите е известна. Поради това дълг е на всеки да ги унищожава. Още повече че при добра организация, не е необходимо да се заделя много работна сила и дератизацията да се извършва без да се нарушава стопанската дейност.

д-р Ат. ИВАНОВ

МАЛКИ ОБЯВИ

ПРОДАВАМ КЪЩА „Светогорска“ 11 — Трудов фронт — В. Търново. Освобождаване веднага.

ПРОДАВАМ електромотор двуполюсен 1400 оборота. Тодор Митев „Гео Милев“ 28 — В. Търново.

НОВО! НОВО! НОВО!

Ръководители на предприятия, собственици на моторни превозни средства, шофьори и мотористи!

ПРОМИШЛЕНИЯТ КОМБИНАТ В ГОРНА ОРЯХОВИЦА

разкри на улица „Дунав“ 7 и бул. „Македония“ в града

добре обзаведен отдел за

ЦЯЛОСТЕН РЕГЕНЕРАТ

на лекоавтомобилни и мотоциклетни гуми

за Победа
Варшава
Волга
Москвич

Школа
Варбург
Опел-рекорд
Мерцедес

Газ 69

Иж, Аво, Балкан, Ява, Чезета, Вятка.

Регенератът се извършва качествено и бързо по дължавен ценоразпис.

Търсете услугите на вулканизаторския отдел в Горна Оряховица — тел. 52-71

3--2

Защо няма минерална вода в Илаков рът?

В село Илаков рът, Велико-търновско, заедно със спиритните напитки редовно се доставяше и продаваше минерална вода от Горна Баня, Хисаря, Михалково и други.

Но така беше до преди 3 месеца. Сега минералната вода е луск.

Продавачите от ресторанта и сладкарницата отговарят на многобройните запитвания, че им казали, че снабдяването цяло да става централно, но въпреки многократните заявки, минерална вода не им докарват.

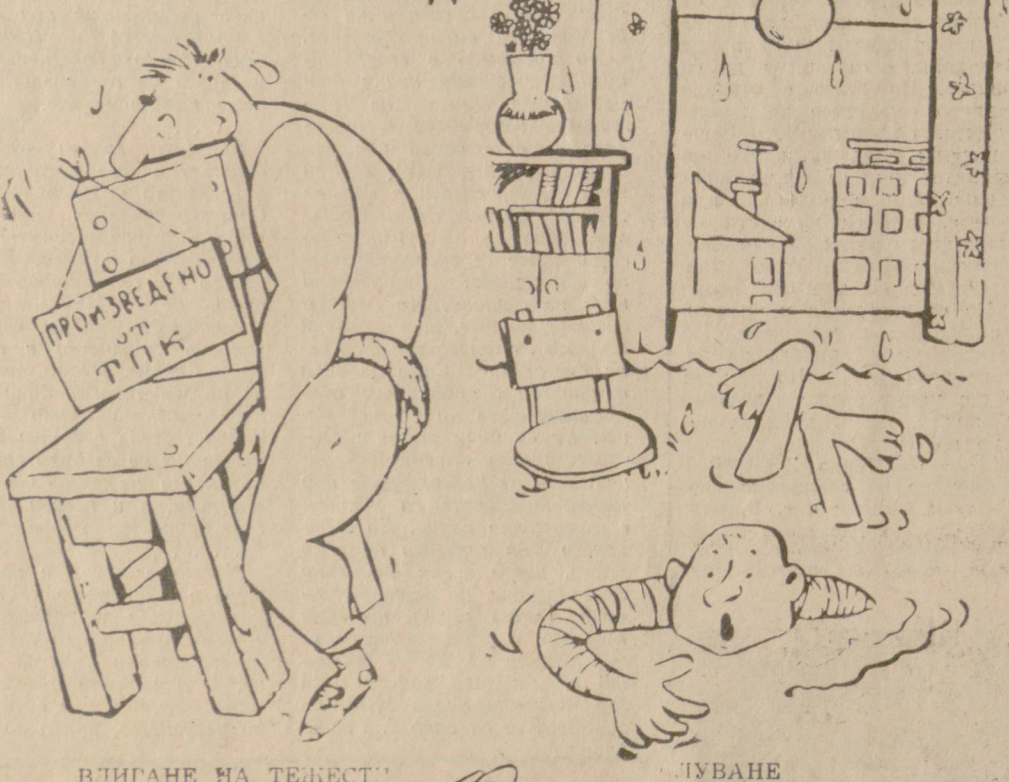
По-рано снабдяването на с. Илаков рът е ставало от Очлътното търговско предприятие. Защо и сега не се намери начин да не се лишават населението от полезната вода на нашия минерални извори. Тя не е нито вносна, нито дефицитна стока, а наше родно природно богатство, от което може да се ползува всяко семейство, стига да има по-добра организация на търговията.

Никола Кръстинков

Б. Р. Добра организация по изпространение на минералната вода има създадена „Представител от „Минерални води“ — Г. Оряховица преди два месеца е ходил лично в с. Илаков рът. Там е била докарана минерална вода според заявката, адена от Наркооп, но другарят Г. Никифоров отказва да получи количеството вода, впиано в заявката. Оттогава наистина в селото вече не е докарвана вода, тъй като повече никой от Наркооп не е правил заявка.

Жителите на с. Илаков рът трябва да знаят истината, че вината се крие в местните дейци на Наркооп, а не в лошата организация по снабдяването с минерална вода.

Нашата спринтакиад

ВДИГАНЕ НА ТЕЖЕСТ

ЛУВАНЕ

